1960

ମାର୍ଚ୍ଚ 24

କାଇର୍ବେଟ୍ଟା ଭୂସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳନା, କୋଟାଗିରି

ବନାମ

ରାଜମାଣିକମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର ଏବଂ କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ)

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ-ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ-ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶୃଙ୍ଖଳା କାରଣରୁ ପ୍ରଭାଗ ବନ୍ଦ କରିବା- ତାଲା ବନ୍ଦ- ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରଭାଗର ପୁନଃଖୋଲିବା- ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ଦାବି- ତାଲାବନ୍ଦ ଏବଂ ଛଟେଇ, ପ୍ରଭେଦ -ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947-(14/1947), ଧାରା 2 (l), 2 (kkk), 25C, 25E (iii), 33C **।**

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳକଙ୍କୁ ଶ୍ରମିକମାନେ ହିଂସାତ୍ମକ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ନିମ୍ନ ପ୍ରଭାଗ ର ଶ୍ରମିକମାନେ ସେହି ପ୍ରଭାଗ ରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ସେଠାରେ କାମ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୂଚନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାଗ ଟି ବନ୍ଦ ରହିବ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶ୍ରମ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାଧାନର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରଭାଗ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରମିକମାନେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 25C ଅନୁଯାୟୀ ଛଟେଇ କରିବାର କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ନିମ୍ନ ପ୍ରଭାଗ କୁ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ପରିଚାଳନାବର୍ଗ ନିଜସ୍ୱ କାରଣରୁ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭାଗ କୁ ଚଳାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉତ୍ତର ଥିଲା, ଯେ ପ୍ରଭାଗ ବନ୍ଦ କରିବା ଏକ ତାଲାବନ୍ଦୀ ଭଳି ଥିଲା, ଯାହା ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଶ୍ରମିକମାନେ କୌଣସି ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିବାର ହକଦାର ନଥିଲେ :

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ; (1) ଯେ ଏକ ତାଲାବନ୍ଦୀର ଧାରଣା ମୂଳତଃ ଛଟେଇଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଦ ହେବା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (l) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ତାଲାବନ୍ଦୀ ସହିତ ସମାନ, ତାହାକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (kkk) ଅନୁଯାୟୀ ଛଟେଇ ପରିସରକୁ ଆଣିବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ ।

(2) ଯେ ଧାରା 2(kkk)ରେ "ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେକୌଣସି କାରଣ ଯାହା ସେହି ଧାରା ସହିତ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କିମ୍ବା ଅନୁରୂପ ।

ଜେ. କେ. ହୋସିୟେରୀ ଫ୍ୟାକ୍ଟ୍ରି ବନାମ ଭାରତର ଶ୍ରମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ *ଅନ୍ୟଟି*, A.I.R. 1956 All. 498, ଅନୁମୋଦିତ ହେଲା ।

(3) ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥିବା ତାଲା ବନ୍ଦ କରିବା ଏକ ଛଟେଇ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଶ୍ରମିକମାନେ କୌଣସି ଛଟେଇର କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିବାର ହକଦାର ନଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 91/1959 ।

R.P. ସଂଖ୍ୟା 35/1958ରେ, କୋୟମ୍ବଟୁରର ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାର୍ଚ୍ଚ 24,1958 ତାରିଖର ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଜି. ବି. ପାଇ* ଏବଂ *ସର୍ଦ୍ଦାର ବାହାଦୂର* ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଏମ୍. କେ. ରାମାମୂର୍ତ୍ତି* ଏବଂ *ଟି. ଏସ୍. ଭେଙ୍କଟାରମଣ* ।

1960 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 24 । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା- ଏହି ଆବେଦନ କୋଏମ୍ବାଟୁରର ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ, କୈରବେଟା ଭୂସମ୍ପତିର ପରିଚାଳନାକାରୀ, କୋଟାଗିରିକୁ ଜୁଲାଇ 28, 1957 ରୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2, 1957 ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଶ୍ରମିକ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, XIV/1947 (ଏଠାରେ ଅଧିନିୟମ ବୋଲି କୁହାଯିବ)ର ଧାରା 33C (2) ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଏହି ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗକୁ ଆଗେଇ ନେଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭରୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ । 1957 ମସିହା ଜୁଲାଇ 26 ତାରିଖରେ,

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାମକୃଷ୍ଣ ଆୟରଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କିଛି କର୍ମଚାରୀ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଛଅଟି ଅସ୍ଥିଭଗ୍ନ ଭୋଗିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ କୁନୁର ଏବଂ ମାଡ୍ରାସର ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ରହିବାକୁ ପଡିଲା । କେଲସୋ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ପ୍ରଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରମିକମାନେ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଧମକର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତିନି ଜଣ ସଦସ୍ୟ 1957 ମସିହା ଜୁଲାଇ 27 ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିମ୍ନ ପ୍ରଭାଗକୁ ଯିବାକୁ ଭୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବିପଦରେ ଥିବାରୁ ସେଠାରେ କାମ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ । ସେମାନେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ନିମ୍ନ ପ୍ରଭାଗ ର ଶ୍ରମିକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଉଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ନିମ୍ନ ପ୍ରଭାଗ ରେ କାମ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ଦିନ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ କେଲସୋ ପ୍ରଭାଗ ସେହି ଦିନଠାରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୂଚନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ରହିବ । ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ନିର୍ମମ ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ନିମ୍ନ ପ୍ରଭାଗରେ କାମ କରିବାରେ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ କ୍ଷେତ୍ର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଧମକ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡୁଅଛି ଯେ କେଲସୋ ପ୍ରଭାଗ 2 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1957 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଏହା ଖୋଲାଯାଇଥିଲା, ଶ୍ରମ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାଧାନର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆଉ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ 1957 ମସିହା ଜୁଲାଇ 28 ରୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭାଗ ଟି ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା, ସେହି ଅବଧି ପାଇଁ ଛଟେଇ ଦାବି କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରଭାଗ ବନ୍ଦ ହେବାର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33A ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ (ସଂଖ୍ୟା 43/1957) ଏକ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି କିମ୍ବା ତଦନ୍ତ ବିନା ସେମାନଙ୍କର କାମ କରିବାରୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ଏବଂ ସେବାର ନିରନ୍ତରତା ସହିତ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆଦେଶ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଭିଯୋଗର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ବନ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷପାତ ପାଇଁ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଏହା ଯଥାକ୍ରମେ ଧାରା 33 ର ଶ୍ରେଣୀ A ଏବଂ B ଅନୁଯାୟୀ ବହିଷ୍କାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ପଦଚ୍ୟୁତ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ ଗଠନ କରେ ନାହିଁ,

ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନଟି ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ଏହି ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତିକୁ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗକୁ ନଭେମ୍ବର 30, 1957 ରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାନୁଆରୀ 31, 1958 ରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33C ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଭିଯୋଗରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ "ଭୂସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ପ୍ରଭାଗ କୁ ତାଲାବନ୍ଦ ଘୋଷଣା କରି" ଜୁଲାଇ 28 ରୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2, 1957 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପରିଚାଳକ ନିଜସ୍ୱ କାରଣରୁ ଉକ୍ତ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଭାଗ ଚଳାଇବାକୁ ବିଚାରିନଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25C ଅନୁଯାୟୀ ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିବାର ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହି ଅଭିଯୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନେକ ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ । ଏହା ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୋଗଟି ଧାରା 33C ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଭାଗ କୁ ବନ୍ଦ କରିବା ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ ପରି ଥିଲା ଯାହା ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କୌଣସି ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିବାର ହକଦାର ନଥିଲେ । ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତିଟିକୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ଅଭାବକୁ ନେଇ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗଟି ଧାରା 33C ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ଉତ୍କର୍ଷତା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆମେ ଅନୁମାନ କରିବୁ ଯେ ଧାରା 33C ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅନ୍ୟଥା ଏହାର ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଛଟେଇ

1960
କାଇର୍ବେଟ୍ଟା ଭୂସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳନା, କୋଟାଗିରି
ବନାମ
ରାଜମାଣିକମ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ଏକ ଦାବି ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ସେହି ଅନୁମାନ ଉପରେ ଆମେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଛୁ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଭାଗ ର ବନ୍ଦ ହେବା ଯାହା ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ ସହ ସମାନ, ତାହା ତାଲାବନ୍ଦ ପରିଭାଷା ମଧ୍ୟରେ ଆସିପାରେ କି । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚାଉଛୁ ଯେ ଧାରା 33A ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ ଅଭିଯୋଗରେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ବନ୍ଦ ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ବନ୍ଦ ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଲାବନ୍ଦ ଛଟେଇର ପରିଭାଷା ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦାବିର ଆଧାର ଅଟେ । ତେଣୁ ଆମ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ତାହା ହେଉଛି : ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ କ'ଣ ଧାରା 2 (kkk) ଅଧୀନରେ ଆସେ ଯାହା ଛଟେଇକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ?

ଧାରା 2 (kkk) ଏକ ଛଟେଇକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ କୋଇଲା, ବିଦ୍ୟୁତ୍ କିମ୍ବା କଞ୍ଚାମାଲର ଅଭାବ କିମ୍ବା ଗଚ୍ଛିତ କିମ୍ବା ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଭାଙ୍ଗିଯିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାରେ ବିଫଳତା, ବାରଣ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମତା ଯାହାଙ୍କ ନାମ ତାଙ୍କ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ହାଜିରୀର ନାମାବଳୀରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହି ପରିଭାଷାର ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଛି ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପରିଭାଷାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ କାରଣ ପାଇଁ ଛଟେଇ ହୋଇଥାଏ । କୋଇଲା ଅଭାବ କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟୁତ ଅଭାବ କିମ୍ବା କଞ୍ଚାମାଲର ଅଭାବ କିମ୍ବା ଗଚ୍ଛିତ କିମ୍ବା ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଭାଙ୍ଗିଯିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ଛଟେଇ ହୋଇପାରେ । "ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ" ଯାହାର ପରିଭାଷା ସୂଚିତ କରେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ, ଏହା ଏକ କାରଣ ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ପରିଭାଷାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା "ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ" ପୂର୍ବ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଉଚିତ, ଯାହା ପାଇଁ ଛଟେଇ ହୋଇଥାଇପାରେ; ଏବଂ ଏହି ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ ଧାରା 25E (iii) ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଏ । ଧାରା 25E ତିନୋଟି ବର୍ଗର ମାମଲା ସହିତ ଜଡିତ, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ

ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରାଯାଇଥାଇପାରେ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଧାରା 25E (iii) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ; ଯଦି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାଗରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମଘଟ କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନ ହ୍ରାସ ଯୋଗୁଁ ଛଟେଇ ହୁଏ, ତେବେ କୌଣସି କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଧାରା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ଛଟେଇକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି କାରଣ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପାଇଁ, ଏହା ଧାରା 2 (kkk) ର ପରିଭାଷାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାନ୍ତା ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ବାଧ୍ୟବାଧକତା ଲାଗୁ କରିଥାନ୍ତା । ଏହା ନିସନ୍ଦେହରେ ସତ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଦେଖୁନାହୁଁ ଯେ ଏହି ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମାମଲା କିପରି ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଯେ "ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ" ପରିଭାଷାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପୂର୍ବ କାରଣ ସହିତ ସମାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଗୋଟିଏ ଅଂଶରେ ଧର୍ମଘଟ କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନରେ ହ୍ରାସ ହୁଏ , ଏବଂ ଯଦି ଛଟେଇ ଏହାର ପରିଣାମ, ତେବେ ଯେଉଁ କାରଣ ପାଇଁ ଛଟେଇ ହୋଇଛି ତାହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ପରିଭାଷାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କାରଣ ସହିତ ସମାନ ହେବ । ତେଣୁ, ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ "ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରିଭାଷାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବ କାରଣ ସହିତ ସମାନ କିମ୍ବା ଅନୁରୂପ କାରଣ ଭାବରେ ବୁଝାଯିବା ଉଚିତ । *ଜେ. କେ. ହୋଜିରୀ ଫ୍ୟାକ୍ଟ୍ରି ବନାମ ଭାରତର ଶ୍ରମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟ* ([1]) ମାମଲାରେ ଆଲ୍ଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମତ ରଖାଯାଇଅଛି ।

ଏବେ ବିଚାର କରିବା ଯେ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ତାଲାବନ୍ଦର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଅଟେ । ଧାରା 2 (l) ଏକ ତାଲାବନ୍ଦକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥାନ ବନ୍ଦ କରିବା, କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା, କିମ୍ବା ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଯେକୌଣସି ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ମନା କରିବା । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇପାରେ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1929 (VII/1929)ର ଧାରା 2 (e) ରେ ଥିବା ତାଲା ବନ୍ଦର ପରିଭାଷା, ଧାରା 2 (l) ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିଭାଷା ସହିତ, ଏକ ତାଲାବନ୍ଦକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଖଣ୍ଡ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ଯେ "ଏପରି ବନ୍ଦ, ସ୍ଥଗିତ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏକ ବିବାଦର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଘଟେ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାରେ ଅନ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା

([1]) A.I.R. 1956 ALL. 498.

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ" । ଏହି ଖଣ୍ଡକୁ ଏବେ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏକ ତାଲାବନ୍ଦର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରକାର ପ୍ରାୟତଃ ସମାନ ହୋଇ ରହିଛି । ତାଲା ବନ୍ଦ କରିବା ଧର୍ମଘଟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇପାରେ । ଯେପରି କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଧର୍ମଘଟ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର, ସେହିପରି ଏକ ତାଲା ବନ୍ଦ କରିବା ହେଉଛି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର, ଯାହା ଏକ ବାଧ୍ୟକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦେଖିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥାଏ । ପୁଞ୍ଜି ଏବଂ ଶ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷରେ ଧର୍ମଘଟର ଅସ୍ତ୍ର ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ସେହିପରି ତାଲାବନ୍ଦର ଅସ୍ତ୍ର ମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରିବ । ତଥାପି, ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଅସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟବହାର ଆଇନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଧ୍ୟାୟ V, ଯାହା ଧର୍ମଘଟ ଏବଂ ତାଲା ବନ୍ଦ ସହିତ ଜଡିତ, ଦୁଇଟି ଅସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଉଭୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ପରିସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିରୋଧାଭାସକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରେ । ତେଣୁ ତାଲାବନ୍ଦର ବିଷୟ ମୂଳତଃ ଛଟେଇ ବିଷୟଠାରୁ ଭିନ୍ନ, ଏବଂ ତେଣୁ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଦ ହେବା ଧାରା 2 (l) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ, ତାହାକୁ ଧାରା 2 (kkk)ଅନୁଯାୟୀ ଛଟେଇର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆଣିବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ । ଶ୍ରମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା *ମେସର୍ସ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଝୋଟ ମିଲସ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଜୁଟ୍ ମିଲ୍ସ କମ୍ପାନୀ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ* ([2]) ରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ତାଲା ବନ୍ଦର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରକୃତିକୁ ବିଚାର କଲେ ଏହାର ଅଭିଧାନ ଅର୍ଥକୁ ମନେ ରଖାଯାଇପାରେ । ଅଭିଧାନ ଅନୁସାରେ ତାଲା ବନ୍ଦ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗାଇବାକୁ ବାରଣ କରାଯିବା, କେବଳ ସେହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବ୍ୟତୀତ ଯାହା ଶେଷେକ୍ତେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମୂହିକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।"

ସାଧାରଣତଃ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଛଟେଇ ସାଧାରଣତଃ ଏକ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ବ୍ୟବସାୟରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ତାଲାବନ୍ଦ ହେଉଛି ବ୍ୟବସାୟର ବନ୍ଦ ହେବା । ଏକ ଛଟେଇ ମାମଲାରେ, ଧାରା 2(kkk)ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ହେତୁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଜଣେ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାରେ ଅସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ ମାମଲାରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଦ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଧାରା 2 (kkk)ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନଥିବା କାରଣରୁ

([2]) [1952] L.A.C. 62.

ସମଗ୍ର ଶ୍ରମିକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ତାଲାବନ୍ଦୀ କରିଦିଅନ୍ତି । ଏହିପରି ଦୁଇଟି ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ଛଟେଇ ମାମଲାରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 (C), (D) ଏବଂ (E) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ଦାୟୀ ହୋଇପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏକ ତାଲାବନ୍ଦ ମାମଲାରେ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାଲାବନ୍ଦ ମାମଲାରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ, ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ଯେ ତାଲାବନ୍ଦ ହେବା ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଆଇନଗତ କି; କିନ୍ତୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ତାଲାବନ୍ଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଅଛୁ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ତାଲାବନ୍ଦ ଏକ ଛଟେଇ ନଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଦୈବାତ ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ତାଲାବନ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳକଙ୍କୁ ହିଂସାତ୍ମକ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନ ପ୍ରଭାଗ ରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧମକ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।ଏପରି ମାମଲାରେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତାଲାବନ୍ଦ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଆଚରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶଟି ବାତିଲ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଧାରା 33C ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ବାତିଲ କରାଯାଏ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।